

SPORT

COLUMN

HANS VANDEWEGHE

© Bruno Fahy/belga

MENSELIJKE FLITSPAAL

**In onze competitie
zijn de scheids-
rechters wellicht
beter dan de spelers
en trainers.
Alleen zijn zij het
gemakkelijkste
doelwit**

Gisteren en vandaag en eergisteren en de voorbije week en alle weken daarvoor en ook morgen en maandag viel valt te lezen dat de scheidsrechters in het Belgische topvoetbal hun werk niet goed doen. Volgens één medium, dat alle wedstrijden van de play-offs opnieuw bekeek - van een sadomasochistische oefening gesproken - zou in een kwart van de wedstrijden de score zijn beïnvloed door foute beslissingen.

In een vorig leven heb ik bij grote voetbalkampioenschappen de eer gehad om als sidekick te fungeren in de omkaderingsprogramma's van de onvolprezen Carl Huybrechts. Dat was boeiend, maar soms ook een beetje saai, want met Johan Boskamp, Emilio Ferrera, Aad de Mos, Bob Peeters, Hein Vanhaezebrouck en collega's praat je eerst over voetbal, vervolgens over voetbal en als alles was besproken, praatte je eindelijk over iets anders: voetbal dus.

De heftigste woordenwisselingen hadden we over wedstrijd fases: vermeende overtredingen, schwalbes of penalty's, buitenspel of niet. Ik hield mij op de vlakke, want - toegegeven - ik ben geen groot kenner van het reglementenboek. Ik kwam alleen tussen om mijn collega-praatgasten belachelijk te maken telkens als weer drie verschillende analis-

ten/kenners/commentatoren met drie verschillende interpretaties van het reglement kwamen. Ik zei toen altijd: laten we het aan Jeurissen vragen.

Robert Jeurissen, de scheidsrechtersbaas, zat er ook vaak bij en was ongetwijfeld de praatgast die het meest bijdroeg tot de discussie. Zijn uitleg over het reglement was het meest verhelderende wat ik in die weken hoorde. Dankzij Jeurissen had ik ineens vrede met de scheidsrechterswereld - een hele bekeering voor een recordhouder gele en rode kaarten (wegens protest, in het volleybal).

Een scheidsrechter is een noodzakelijk kwaad. Hij of zij is de menselijke flitspaal van de sport. Door iedereen gehaat, maar zonder flitspaal of scheidsrechter loopt het gegarandeerd fout. De vaststelling dat in één op de vier wedstrijden de scheidsrechter een uitslag heeft beïnvloed, kan kloppen, maar ook niet. Want wie zegt dat zo'n analyse, comfortabel

gezet voor de tv, wel juist is?

Het is bijgevolg een zinloze oefening, gericht op het buikgevoel van de supporters en bedoeld om de druk op de mannetjes in het groen/geel/blauw/oranje nog wat op te voeren. Het is hypocriet dat de media de ene dag vragen om strenge

straffen omdat trainers wat roepen in het heetst van de strijd, en de andere dag zelf de volkswaarde aanwakkeren.

Wedstrijden achteraf analyseren voor de tv - wellicht met herhaald terugspelen - is bovendien geen eerlijke oefening tegenover de scheidsrechter die op gelijke hoogte midden in het speelveld in een split second discutabele fases moet beoordelen. Afgelopen week zag ik op tv een penaltyfout op Bayern-spits Thomas Müller. Niet zo die arrogante Engelse kaalkop Howard Webb. Uit de zeventienhonderd of zo herhalingen bleek dat Webb gelijk had. Webb heeft die pas een uur later gezien. Begin er maar aan op dat veld.

Ik weet niet of onze refs opvallend veel fouten maken. Men zou dat moeten benchmarken met het buitenland. Alleen heb ik die oefening nog niet weten maken in buitenlandse kranten. Men zou dat ook eens kunnen proberen met de trainers. Hoe vaak zitten zij er niet naast in hun tactische aanpak, in hun wissels? Ga eens met een aantal tactische experts samenzitten en bekijk die wedstrijden opnieuw, en brand de meesterbreinen van de Jupiler League af, maar bereid je wel voor op enkele maanden zonder interviews.

Idem voor de spelers. Sabel de sukkel neer, en je krijgt er geen woord meer uit. En sorry, maar in België lopen meer sukkel dan talenten. Wij kopen vooral spelers uit die afgeprijsde vergaarbak net voor de kassa's van de Brico. Dat weten we en dus vinden we het normaal dat onze spitsen niet bepaald Ronaldo's zijn, maar onze scheidsrechters moeten in die rotzooi die we voetbal heten, wél perfect zijn of de perfectie minimaal benaderen. De ongemakkelijke waarheid is dat in onze competitie de scheidsrechters wellicht beter zijn dan de voetballers en trainers. Alleen zijn scheidsrechters het makkelijkste doelwit: ook zonder interviews kun je er hele sportkaternen mee vullen.